

Lektion 12

Treenigheden

Nåde-gaver

Hos Paulus kan vi læse, at Helligånden også skænker mennesker forskellige gaver - eller nådegaver som det hedder med bibelske ord.

Læs 1. Kor. 12,4–31:

- Nådegaver kan på en måde sammenlignes med ordet evne - nogle bliver begavet med et klogt hoved, andre igen måske med en kunstnerisk åre, atter andre er gode til at lære fra sig, og nogle kan helbrede, andre har evne til tungetale osv.
- Dog er nådegaver noget andet end evner. Hvor evner kan være noget man selv har arbejdet sig frem til at kunne, og noget man kan takke sig selv for, der er nådegaver noget, som man helt og holdent har fået som en gave fra Gud, og som man ikke kan takke sig selv for, men Gud.
- Det væsentlige i teksten er, at der ikke er én nådegave, der fremhæves frem for de andre. Det er f.eks. ikke bedre at kunne tungetale end at lære fra sig. Det handler ikke om, at man skal fremhæves for lige præcis den ting, man kan, men om at man er en del af en større sammenhæng, hvor ens nådegaver virker sammen med andres.
- Paulus bruger her et flot billede af mennesker som lemmer på det samme legeme. Vi er altså ikke ens, men vi er ét. Vi har hver vores funktion. Det betyder også, at alle ikke behøver at lave lige meget – det kan også være en nådegave at være god til at lave ingenting, at være den, der er modtagende i et fællesskab. Læs eventuelt endnu engang v. 13: *”For vi er alle blevet døbt med én ånd til at være et legeme...”*.

Treenighed

Hvorfor taler vi om Gud som en Treenighed?

Læren om Treenigheden er blevet til i den tidlige kirke. Den formulering af Treenigheden, vi bruger i dag i trosbekendelsen, stammer altså fra den første kirkes tid og er derfor menneskeskabt og ikke gudgivet. Alligevel har kristne holdt fast ved læren om Treenigheden, fordi vi har brug for en måde at forklare Guds væsen på.

- Hvis Gud "blot" var skaber, ville han blive en fjern magt, der engang startede det hele.

- Hvis Gud "blot" var Jesus – så ville han kun have været menneske her på jorden for 2000 år siden.
- Hvis Gud "blot" var ånd, ville han være diffus og upersonlig.
- Gud er det hele:
 - Gud er den, der har skabt alt liv, og som kan virke fjern og uforståelig
 - Gud er den, der har været menneske og frelser på en gang. Han kender derfor til alle menneskelivets facetter og vil frelse mennesket fra det onde
 - Gud er den, der er her i dag som ånd, og som skaber fællesskab

Læren om Treenigheden betyder ikke, at Gud først var skaber, derefter menneske og frelser og til sidst Helligånd. Når vi møder Gud, er det altid den hele treenige Gud, vi møder.

Treenigheden i Bibelen

Ordet Treenighed er ikke nævnt i Bibelen, men der er alligevel en forbindelse i Bibelen til den formulering af Treenigheden, som den tidlige kirke lavede. I Bibelen er Gud nemlig nævnt både som Far, Søn og Helligånd. Enkelte steder finder man alle tre nævnt på samme tid.

Læs følgende eksempler:

Dåbsbefalingen i Matt. 28,18–20:

*”Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i **Faderens** og **Sønnens** og **Helligåndens navn**, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende”.*

2. Kor. 13,13:

*”**Herren Jesu Kristi** nåde og **Guds** kærlighed og **Helligåndens** fællesskab være med jer alle”.*

Tre i én

Da treenighedslæren blev formuleret, sagde man, at Gud var ét væsen (substantia), men tre personer. I dag synes vi måske, at det lyder, som om han faktisk er tre guder og ikke én. Derfor er det ret vigtigt at vide, at betydningen af ordet ”person” har forandret sig. I dag mener vi, at ordet person betyder, at man er et individ. Men tidligere var ordet person ikke det samme som et individ. Derimod betød ordet noget i retningen af personlighed eller karaktertræk. Fordi et individ godt kan have flere karaktertræk, kunne man derfor sige dengang, at Gud kunne være tre personer.

I dag vil vi nok nærmere sige, at Gud har tre måder at træde frem på, og at det i bund og grund er den samme Gud, der bare viser forskellige sider af sig.

Følgende kan bruges som eksempler på at være tre og dog én.

- En "**Tre-i-én**" (negleklipper) kan være et godt billede på, at det kan lade sig gøre at være tre og én på samme tid. Præcis som en negleklipper, der rummer tre muligheder eller tre fremtrædelsesformer, således manifesterer Gud sig også som Far, Søn og Helligånd og er dog kun én.
- Man kan også bruge **Trekanten** som billede. Nemlig at Gud Fader, Gud søn og Gud Helligånd er ligeværdige sider i en trekant. Ingen af siderne kan fjernes eller undværes, alle tre sider er en del af helheden.
- Et andet billede er **is, vand og damp**. Det er det samme stof, men i tre forskellige former.
- Atter andre synes **Solen** er et dækkende billede. Selve solen, som er alt for skarp at kigge lige direkte op på, er Gud, Faderen og skaberen. De lange stråler, som varmer og giver liv, er Jesus Guds søn, som kom herved til jorden til os. Til sidst er der spidserne, der lige netop rører os; dem der kilder os under næsen om morgenen, så vi vågner - det er Helligånden, der rører os.
- Man kan også bruge eksemplet med, at vi har forskellige relationer til forskellige mennesker. I nogle relationer er vi måske børn, i andre relationer er vi søskende i helt tredje relationer er vi forældre, tante, onkel osv. – Trods de forskellige relationer er vi stadig den samme person.

Gud som relation/fællesskab

Fordi Gud i sit væsen er tre, er det hans inderste natur at være i relation, dvs. at være i fællesskab.

Gud er ikke blot tre fremtrædelsesformer, sådan som de forskellige eksempler ovenfor viser det, men Gud er mere end det. Der er nemlig relation/fællesskab mellem Guds fremtrædelsesformer.

Et eksempel på dette kan være en familie:

Mor, far og barn udgør sammen en familie, de er ét men ikke ens. De har hver deres rolle. Men familien er mere end en enhed, hvor hver har sin rolle, familien er også et fællesskab, hvor der er relationer mellem hver enkelt af familiemedlemmerne.

Billedet med familien kan dog ikke helt overføres til Treenigheden. Fordi et familiefællesskab kan godt være lukket omkring sig selv og kan holde andre ikke familiemedlemmer ude fra fællesskabet.

Derimod er Guds fællesskab (fællesskabet mellem Far, Søn og Helligånd) et åbent fællesskab, hvor der er plads til os.

Det vigtigste er forståelsen af, at hele fællesskabstanken er grundlagt i Gud selv. At Gud i sit væsen er tre personer, som er i relation til hinanden, er hele grundlaget for at mennesker kan være i fællesskab med hinanden og med Gud.